

mange, saa snart de ere ledige. Vi have endda Eksempler paa, at saadanne Stillinger af et Landpostbud ere blevne betragtede som en Handelsvare, han kunde overdrage til en anden for en bestemt Købesum, for flere Hundrede Kroner. Hans Efterfølger mødte da over for Postvæsenet som den, der havde tilkøbt sig Retten, og forlangte at indtræde i sin Forgængers Position. Jeg tror, at dette er et ret indlysende Eksempel paa, at det dog ikke er saa ganske daarlige Vilkaar, der hidtil have været budt Landpostbudene. Til det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) skal jeg sige, at det er en Fejltagelse, naar man tror, at Landpostbudene i enkelte Kredse i Jylland ere ringere stillede end Landpostbudene paa Øerne. De ere ganske ens stillede. Forskellen i Lønningsvilkaarene beror kun paa, at det er et meget forskelligt Arbejde, der paalægges Postbudene i de forskellige Kredse. Det varierer fra 2 indtil 10 Timer. Deraf følger selvfølgelig en stor Forskel i de aarlige Lønninger. Men den Beregning, der lægges til Grund for Lønningerne, er ganske den samme overalt i Landet. Derfra er der kun gjort Undtagelser paa ganske faa Steder, i Nærheden af Kjøbenhavn og paa Lolland, hvor det ikke har været muligt at faa Bude efter den almindelige Beregningsmaade. Her har man da sluttet særlige Kontrakter om højere Lønninger, og overhovedet skal jeg sige, at der sluttet særlige Kontrakter med hvert enkelt Postbud om Betalingen, saaledes at det staa frit for den paagældende at undlade at indgaa paa Kontrakten, dersom han ikke mener at kunne være fornøjet med Betalingen. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Rosleff) erindrede mig om de Udtalelser, han fremkom med ved 1ste Behandling om en Forbedring af Stationsforholdene ved Taastrup og Postekspeditionen ved Hedehusene. Begge disse Spørgsmaal har jeg gjort til Genstand for en Forhandling med de paagældende Jærnbane- og Postautoriteter. Det ærede Medlem har sikkert ikke ventet, at jeg allerede nu skulde kunne udtale mig om, hvorledes Forholdene ved Taastrup Station skulde kunne ordnes. Jeg skal ogsaa kun sige, at en Forandring af Forholdene her ligger mig stærkt paa Sinde, fordi jeg ogsaa selv mener, at de trænge til en Forbedring. Hvad der vil kunne gøres med Hensyn til en forbedret Postekspedition ved Hedehusene, tør jeg ikke udtale mig om. Jeg frygter for, at den af det ærede Medlem

antydede Ordning vil kunne faa Konsekvenser paa andre Stationer mellem Roskilde og Kjøbenhavn, saaledes at Forbedring det ene Sted vil medføre beretiget Krav om Forbedring paa andre Stationer, og at den derfor vil være noget vanskelig at imødekomme. I øvrigt maa jeg sige, at Sagen paa ingen Maade er falden hermed.

Jeg vender mig dernæst til den ærede Ordfører, over for hvem jeg kun kan udtale min Erkendtlighed med Hensyn til de Bemærkninger, han fremkom med, til Forklaring af, hvor vanskeligt det er for Statsbanernes Administration i enhver Retning at holde Skridt med de Fordringer, der i Almindelighed stilles, naar man ser hen til Jærnbanevæsenets store Udvikling her i Landet i de sidste 10—15 Aar. Men medens den ærede Ordfører saaledes udtalte sin Forstaaelse over for Statsbanernes Stilling i denne Henseende, var det jo ikke til at miskende, at den ærede Ordfører samtidig ønskede at tage Afstand særlig fra min personlige Stilling over for de Henvendelser og Henstillinger, der ere blevne rettede til mig vedrørende Statsbanerne og andre Spørgsmaal under nærværende Finanslovbehandling. Jeg skal hertil sige, at en Minister selvfølgelig maa vænne sig til at høre meget, men jeg tilstaa, at det har overrasket mig noget, at mine Udtalelser, da jeg sidst havde Ordet, have kunnet opfattes som vidnende om Mangel paa Velvilje over for saadanne Henstillinger til mig. Jeg tillader mig rolig at appellere til dette høje Tings Medlemmer, om man gennemgaaende finder, at det har skortet paa Velvilje fra min Side. Det kan ikke være andet, end at det, naar saadanne Spørgsmaal rejses her, er min Pligt at gøre opmærksom paa saadanne Vanskeligheder, der have kunnet være og fremdeles ere for Statsbanerne ved fuldt ud at imødekomme de Fordringer, der stilles til dem. Men jeg tror gennemgaaende ved hvert enkelt Spørgsmaal at have udtalt, at man fra Statsbanernes Bestyrelses og tillige fra min Side vil gøre, hvad der kan gøres for at bedre de bestaaende Forhold i de omtalte Retninger. Den ærede Ordfører omtalte saaledes, at det syntes at være noget nødtvungent, at man med Hensyn til privates Adgang til Skibet i Kiel var gaaet til Kl. 7 $\frac{1}{2}$. Han udtalte, at jeg i Udvalget havde talt om, at Passagererne skulde have Lov til at komme om Bord Kl. 7, men at det nu var forandret til Kl. 7 $\frac{1}{2}$. Jeg tror, at den ærede Ordfører tager fejl i den Retning.